

जैन धर्म प्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASHI.

पुस्तक १ बु. द्वितीय छोट गुही १५ संवत् १९४१ अंक ४ थो.

इंद्रवज्रा.

जिनेंद्र पूजा गुरु पर्यु पास्तिः
सत्त्वानु कंषा शुभ पात्र दानः
गुणानुरागः श्रुति राग मस्य
नृजन्म वृक्षस्य फलान्य मृनि ॥१॥

भगवत् कवी.

श्री जैन धर्म प्रसारक समाज.

गान्धनगर,

— १९४१ —

सामदावादमां.

मुद्रांकित श्री जैन धर्म प्रसारक, अ. क. 'जिनेंद्र' नाम प्रसारक

स्वयंसेवाय जैनधर्माभि जायी प्रसिद्ध कर्तुं.

मुद्रांकित १ भा ११ ००—० अगाडिथी, पारटेल नरु.

વિજ્ઞાપિ.

સર્વ સુરા પ્રાહકોએ આ ચોપાનીયાના સ્વરૂપ મૂલ્ય તરફ વિનં કરતાં તેનું સારી રીતે બહુ માન સાચવી વાંચવું. ખીમકુલ આસા કરવી નહીં કારણ કે રાનની આસાતના કરવાથી અસાનપણું પ્રાપ્ત થ છે અર્થાત્ રાનાવરણી કર્મ બંધાયછે. આ વાક્યને લક્ષમાં રાખીને પાનીયું વાંચીને રખડતું ન મૂકતાં યોગ્ય સ્થાનકે મૂકી વિનય સાચ જેથી કરેજો પ્રયાસ રાક્ષ થાય.

અનુક્રમણિકા

વિષય.

૧ જૈન પાઠશાળા સ્થાપના સંબંધી વિસ્તારિત ..	...	...	...
૨ ધર્મવિચાર (જિનદર્શન) ...	...	...	...
૩ સમકિત (આરામ નંદનની કથા) ...	...	...	...
૪ સત્ત્વ (અગ્નિપુત્ર ચરિત્ર) ...	...	...	...
૫ શત્રુંજય. ...	...	...	...

યાત્રાળુઓ પ્રત્યે વિજ્ઞાપિત.

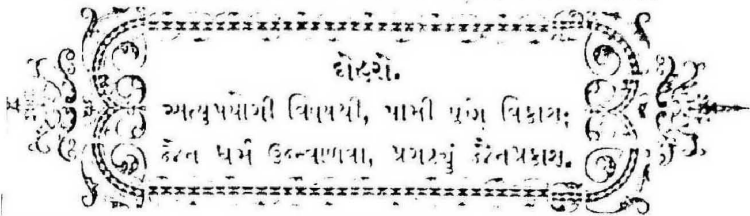
(ખચર મળવાની જરૂર)

શ્રી શત્રુંજય તીર્થે યાત્રાએ આવનારા સર્વ સુરા યાત્રાળુઓને વિનં તી કરવામાં આવેછે કે શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા કરવાની દરમ્યાન ડુંગ ઉપરની કારખાનાની દરેક બાબતમાં બ્યાન આપીને તેના સંબંધમાં જે હું ફેરફાર અને સુધારો કરવાની જરૂર છે તથા કોની તરફની અડચણો દૂર કરવાની અગત્ય છે વિગેરે પોતાના લક્ષમાં આવેલી બાબતો આ જાણી રીતે કારખાનાના હિતની ખુદ્દિધી અમારી ઉપર લખી મોકલવા કૃપા કરવી જેથી અમે તેવી ખચરો છપાવીને કારખાનાના સભા વાળાઓને એતવાળી આપીશું અને અમારાથી બનતો સુધારો પણ કરવા વિચાર રાખીશું.

ભાવનગર તીર્થ રક્ષક કમીટી.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૧ ભું. શક ૧૮૦૭ દ્વિતીય ભેટ શુદ્ધી ૧૫. સંવત ૧૯૪૧, અંક ૪ થો.

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિ.

અનુષ્ઠ.

પ્રથમેનાર્જિનાવિદ્યા, દ્વિતીયેનાર્જિતંધનં;
તૃતીયેનાર્જિતોધર્મઃ, ચતુર્થેકિંકરિષ્યતિ. ॥૧॥
જૈન પાઠશાળા સ્થાપના સંબંધી વિગતિ.

સર્વ સજ્જનો જો તમે કરશે જ્ઞાનાભ્યાસ;

વિવેક તો વધશે વજી, થાશે સત્યપ્રકાશ.

૧

ગુજરાત, મુંબઈ, માળવા, સેવાડ, મારવાડ, પૂર્વ, કચ્છ વિગરે

શ્રી ભારત વર્ષ (હિંદુસ્થાન) નિવાસી સર્વે જૈનમંદુઓ પૂર્વક—

વિનંતી કરવાની કે મંદિરમાન સાહેબો! હાલ આપણા જૈન-
ધર્મીઓમાં દિન મતિદિન વિદ્યા તથા વિવેક પ્રાચંકરીને હાની પા-
મતા માલમ પડેછે; આનું કારણ વિચારતાં એમ જણાયછે કે આ-
ધુનિક સમયના વિવિધ લોકપીઠનો પુરતો વિદ્યાભ્યાસજ કરતા નથી.
કદાચ કોઈ બાળશાળી પુરુષ તે કરવા સાહેબે તો તેને તેવા સાધનો

મળી રહતા નથી; આ રીતે વિદ્યાભ્યાસમાં ખામી પડવાથી લોકો વિવિધ મગ્ન થઈ વિવેક હિનતાને છેવટ પહોંચે છે માટે આ વખત સંમસ્ત જૈનમંદુરોને ખચીત ઘટે છે કે એક મહોટી જૈન પાઠશાળા સ્થાપવી તથા તેની સાથે એક મહાન્ પુસ્તકાલય અથવા જ્ઞાનમંડાર સ્થાપવો. આ કામથી શ્રી જૈનધર્મની ઘણી ઉન્નતી થશે; અને ત્યાં હજારો ધર્માભિલાષી પુરૂષો જ્ઞાનાભ્યાસ કરી ધર્મ સાધન કરવા તત્પર થશે, માટે આ કામ મહા લાભકારી અને અત્યંત ઉપયોગી છે.

જો હંમેશાં લોકો વિદ્યા ફેલાવવા પાછળ દ્રઢ નિશ્ચય કરી તન મન અને ધનથી મંડી રહ્યા છે તો આજે તેમણે કેટલો વિદ્યાનો ફેલાવ કર્યો છે તે સર્વ કોઈ જાણે છે; ત્યારે આપણે પણ દીર્ઘ વિચાર લાવી સમ્યગ્ જ્ઞાન ફેલાવવાના સાધનો સ્થાપવા ઉદ્યમવંત થઈએ તો તેનો ફેલાવ થવાનો અવશ્ય સંભવ છે. અગાઉ પણ પૂર્વ પુરૂષોએ આ કામને માટે કેવા કેવા પરિશ્રમ લીધેલા છે તે આપણે જ્યારે કોઈ પ્રાચીન પ્રમંદ્ય વાંચીએ કે સાંભળીએ છીએ ત્યારે સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. જેમકે કળીકાળ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમાચાર્ય મહારાજે સમ્યગ્ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરવા માટે સાડાત્રણ કોડ રૂલોક પ્રમાણુ ગ્રંથો રચવાનો શ્રમ વેડી પોતાનો જન્મ કૃતાર્થ કર્યો છે, તથા શ્રી કુમારપાળ રાજાએ મોટા (૨૧) જ્ઞાનમંડાર કરાવ્યા છે.

આ ખામત ઘણા દિવસથી અમારી એવી ઈચ્છા રહે છે કે આ કામને માટે એક મોટી ટીપ કરી, સર્વ દેશનિવાસી શ્રાવકોની મદદ લઈ, એક સંપત્તિ સારું ભંડોળ ઉત્પન્ન કરવું. તેના રક્ષણ, વર્દન અને વ્યયની તપાસ કરનારા જૂદા જૂદા દેશના પ્રમાણિક અને પ્રતિષ્ઠિત એવા આઠ જણની એક કમીટી નીમવી અને સદરહુ ભંડોળના વ્યાજમાંથી જ્ઞાનમંડાર તથા પાઠશાળાનો સંઘજો કારભાર ચલાવવો. મોટા મોટા શહેરોમાં તેની શાખાઓ ઉઘાડવી તથા એક જૈનકાર્ય તપાસક મંડળી નીમવી. જે દેશ પ્રદેશમાં કરે અને ત્યાં

જાન્યારીના પાઠશાળા સ્થાપના ની વિશિષ્ટિ.

૫૧

ના સઘળા કામોની તપાસ કરી સુધારે કરે, સર્વે પ્રાચીન સ્થળોની શોધ કરે, તીર્થ સ્થળોની દેખરેખ રાખે અને કાંઈક ગડબડાટ જણાય તો શ્રી સંઘને જાહેર કરે. આ પ્રમાણે કામ ચલાવવા માટે થોડામાં થોડી એક લાખ રૂપીઆની રકમ થાય તો કામ પાર પડી શકે માટે તે ખાખત લક્ષમાં લઈ શ્રીમંતજનોએ ઘટતી મદદ આપવા ચૂકવું નહીં.

આ ટીપનો પ્રથમ પ્રારંભ અમોએ અમારા ગામમાંથીજ કરેલો છે, અને રૂ.૪૦૦૦) ને આશરે રકમ થયેલી છે. હવે એવા વિચાર છે કે આવતા ચોમાસામાં મુંબઈ, ગુજરાત અને મધુદામ્યાદ વિગેરે સ્થળોની મદદ લેવી અને નવા વર્ષના પ્રારંભમાં પાઠશાળાના ઊપરીપણાને લાયક થાય એવા બે જાણુને કાશીએ ન્યાયશાસ્ત્ર શીખવવા મોકલવા તેઓ પોતાનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરી આવીને પાઠશાળાનું કામ શરૂ કરે. સદરહુ બે શાખા ખરેખર લાયક અને પ્રમાણિક જણાય ત્યારે તેઓને પાઠશાળાના પરીક્ષક નીમવા અને ઊંચી હદના વિદ્યાર્થીઓને ન્યાયશાસ્ત્ર પઠત કરાવવાનું કામ સોંપવું અને એ વખતથી જૈન પાઠશાળા પત્ર નામનું ચોપાનીયું બહાર પાડવું. જેમાં પાઠશાળા સંમંધી અભ્યાસ, વહીવટ તથા હિસાબ વીગેરે હકીકતો દાખલ કરવી તેમજ પ્રસંગે જૈનસંમંધી દેશ પ્રદેશની ચોગ્ય ખબરો પણ લખવી.

એ રીતે એક પાઠશાળા શરૂ થયા પછી તેની શાખાઓ ચોટા ચોટા શહેરોમાં સ્થાપવી જેની દર વર્ષે પરીક્ષા લઈ વાર્ષિક રિપોર્ટ બહાર પાડી તે તે શહેરના લોકો આગળ વિદ્યાર્થી થતા કાયદાના સારા સારા ભાષણો આપી ઉત્તેજન આપવું. આ પાઠશાળાઓમાં ભણવાની સહેલાઈ સારૂ પહેલાં સાત ગુજરાતી ભાષાની જૈનધર્મ સંમંધી ચોપડીઓ ભણાવવી, ત્યારપછી સાત સંસ્કૃત ચોપડીઓનો અભ્યાસ કરાવવો તેમાં પ્રસંગે વ્યાકરણ, દોષ સમાસ, જૈન ઇતિહાસ

૫૨.

શ્રીઠેનધર્મ પ્રકાશ.

તથા દીપોના નકશા વીગેરે અનુક્રમ મુજબ ગોડવી તે સંબંધી જ્ઞાન આપવું. અને સંસ્કૃત સાત ચોપડી ભણી રહેનારને ન્યાય શાસ્ત્ર પઠન કરાવવું.

વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ મુજબ પદવીઓ આપવી, જેમ કે જુજરાતી ચોપડી ભણી રહે તેને મુજ્જ કહેવા, અને સંસ્કૃત વાળા વિજ્ઞ કહેવા, ન્યાયશાસ્ત્ર ભણનારને પંડીત અને ભણી રહ્યા પછી તેની ચાલાકી મુજબ પંડીત વર્ચ, તાકીકરત્ન; તર્ક વાચસ્પતિ અને ન્યાય વિપશ્ચિત્ ઇત્યાદી પદવીઓ આપવી જેથી અભ્યાસની વૃદ્ધિ કરવાની ઉત્કંઠા પણ વૃદ્ધિ પ્રત્યે પામે.

આ કામના ખાતાનું નામ જ્ઞાનવર્દિક ખાતું પાડવું છે એટલા માટેજ ઉપર દર્શાવેલ જૈનકાર્ય તપાસક મંડળીનો પણ મુખ્ય ઉદ્દેશ પ્રાચીન જ્ઞાન ભંડારે તપાસવાનો તથા તેમાં રહેલાં પ્રાચીન ગ્રંથોની ટીપ તથા સારાંશ નોંધી જાહેર કરવાનો છે અને પ્રાસંગિક ઉદ્દેશ છાર્ણુ ચૈત્યો તથા ખીજી પ્રાપ્તો સાંભળવાનો છે.

જો આ કામને માટે સમસ્ત સજ્જનો સંપૂર્ણ લક્ષ આપશે તો આ કાર્ય સાફલ્યતા પ્રત્યે પામશે કેમકે આઝાદી ન ખને તેવું કાર્ય કોઈ પણ હોતું નથી, માટે આ શુભ કાર્યમાંથી અગણિત લાભ મેળવવા માટે દરેક સ્વધર્મીએ યથાશક્તિ ઉઠાવતે ભાવે મદદ આપવી. દૃઢ વિશ્વાસ રાખવો કે આ કામમાં ખીલકુલ ખગાડ ન નીપજવા સાથે તેનો તમામ હીશાખ વેપારીની રીતે સારી સાદાઈથી રાખવામાં આવશે.

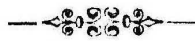
આ અમે પ્રારંભ કરેલા કાર્યમાં પુખ્ત વિચાર કરીને શ્રી સંઘના સાહેબો પૂરતો આશ્રય આપશે એવી અમારી છેવટની શુદ્ધ અંતઃકરણની પ્રાર્થના છે તે પૂર્ણતા પ્રત્યે પામે. તથાસ્તુ.

શ્રી સંઘના કિંકર
શા. હેમરાજ ભીમશી વીગેરે.
કોડાય (૩૨૭)

ધર્મ વિચાર.

૫૩

હવે ઊપર જાણાવેલી વિનંતી ખરેખર લક્ષમાં લઈ તે કાર્યમાં સંપૂર્ણ આશ્રય આપવો યોગ્ય છે. કારણકે એ કાર્ય થવાથી ઘણાં લાભનું કારણ છે. અને તે કાર્ય મારંભ કરનારા બાઈ હેમરાજ વિ-
ગેરેને સંપૂર્ણ આશ્રય મળવાથી તેઓએ કરેલી પ્રતિજ્ઞા પાળી સફળ થાય તેમ છે માટે આવા જ્ઞાન વૃદ્ધિ કાર્યમાં ખોતાની સુકુંતની કમા-
ણીનો પૈસા ખર્ચ કરવો તે સર્વે જૈન પંથુજ્ઞાની ખરી કરજ છે.
એ કાર્ય માટે પ્રયાસ કરનારનો અમે સંપૂર્ણ રીતે જય ઇચ્છીએ છીએ.
શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.

ધર્મ વિચાર.

(જન દર્શન.)

સાંધણ પાને ૩૮ થી.

વિનયચંદ્ર—ભાઈ જ્ઞાનચંદ્ર ! એ પ્રમાણે ત્રણ પ્રદક્ષિણા દે-
વાનું શું કારણ ?

જ્ઞાનચંદ્ર—એ ત્રણ પ્રદક્ષિણા જ્ઞાન, દર્શન, અને ચારિત્રની આરાધનાનું સુચવન કરાવનારી છે તેમજ એ પ્રમાણે પ્રદક્ષિણા રૂપ ભ્રમણ કરવાથી સંસારરૂપી અટવીનું જમાણ નાશ પામેછે; વળી તે પ્રમાણે પ્રદક્ષિણા કરવાથી જનમંદીરની ચારે બાજુના દરેક દ્વારથી અંદર સ્થાપિત થયેલ જન પ્રતિમાના દર્શન થાયછે.

વિનયચંદ્ર—પ્રદક્ષિણા પૂરી થયા પછી કયા દ્વારથી પ્રવેશ કરવો ?

જ્ઞાનચંદ્ર—‘મૂળનાયકની’ સન્મુખના દ્વારથી નિસીહી કહેતાં ભગવંતની શાંત સુદ્રા તરફ દ્રષ્ટી મેળવી એકસાડી ઉત્તરાસન કરી બે હસ્ત મસ્તકે લગાડી અંજળી મદ્દ માંગામ કરી હૃદયમાં જનગુણનું સ્મરણ કરતાં એકાગ્રચિત્તે રંગમંડપમાં પ્રવેશ કરવો.

વિનયચંદ્ર—પ્રવેશ કર્યા પછી કઈદિશા તરફ રહીને દર્શન કરવા ?

જ્ઞાનચંદ્ર—પુરૂષવર્ગે ભગવંતની દક્ષિણ દિશા તરફ રહીને અને

૫૪

શ્રીકૌતિર્થનંમ પ્રકાશ.

સ્ત્રીવર્ગે ઊંતર દિશા તરફ એટલે ડાબી પાખુએ ઊભા રહીને દર્શન કરવા એ પ્રમાણે શ્રી મવચનસારોદ્ધાર તથા શ્રાદ્ધવિધિ વિગેરે ગ્રંથોમાં પૂર્વાચાર્યો કથન કરી ગયેલા છે.^૧

વિનયચંદ્ર—જનખીખથી કેટલે દૂર રહીને દર્શન કરવા ?

જ્ઞાનચંદ્ર—દર્શન કરવાના દોત્રની મર્યાદા નિમિત્તે જઘન્ય, મધ્યમ અને ઉત્કૃષ્ટ એવા ત્રણ અવગ્રહ હોયેલા છે. જઘન્ય અવગ્રહ નવ હાથનો કહેલો છે, ઉત્કૃષ્ટ અવગ્રહ સાઠ હાથનો કહેલો છે, અને નવથી આગણસાઠ હાથ સુધીના અવગ્રહને મધ્યમ અવગ્રહની સંજ્ઞા આપેલી છે. આ પ્રમાણે અવગ્રહ હોવાવાની મતલબ એમ છે કે દર્શનાર્થે આવનાર સ્ત્રી પુરૂષોએ ભગવંતથી આછામાં આછા નવ હાથ દૂર રહી દર્શન કરવા પરંતુ હાલમાં ઘણા જનમંદીરો નાના હોવાથી જઘન્ય અવગ્રહ જે નવહાથનો કહેલો છે તે મર્યાદા વિશેષ રીતે દ્રષ્ટીગત થતી નથી. ફક્ત એટલીજ મર્યાદા જણાયછે કે ગભારાથી ખહાર રહીને દર્શન કરવા.

વિનયચંદ્ર—જનમંદીરમાં દર્શન કરવા જનારને સર્વે વસ્તુઓ અંદર લઈ જવાની છુટછે કે કેમ ?

જ્ઞાનચંદ્ર—દેહેરાસરના આઘદારમાં પ્રવેશ કરતાંજ પાંચ અભીગમન સાચવવા કહ્યાછે તેમાંના પહેલા તથા બીજા અભીગમનમાં કહ્યુંછે કે સચીત દ્રવ્ય ખહાર મુકવું અને અચીત ખહાર ન મુકવું.

વિનયચંદ્ર—જ્યારે સચીત દ્રવ્ય ખહાર મુકવાનું કહ્યુંછે ત્યારે ભગવંતની પૂજનનિમિત્તની પુષ્પ, ફળ તથા નૈવેદ્ય વિગેરે સચીત વ-

૧. અન્ય દર્શનીઓમાં સ્ત્રી પુરૂષના એકસમુદ્ધે દર્શન કરવાના કારણથી કેટલીએક જાતના અગોચ્ર આચરણો થાયછે; અને તે બાબત હાલના ઘણા સુધરેલા ભાગમાં નિંદા પણ થઈ રહેલી છે, પરંતુ જેની રીતી અને સ્થિતિ અત્યંત પ્રશસ્ત છે એવા આપણા સર્વોત્કૃષ્ટ જૈનમતની અંદર પ્રાચિનકાળથી સ્ત્રી પુરૂષોને દર્શન કરવા માટે જૂદી જૂદી દિશાઓ ન મુકરર કરી રાખેલી છે.

ધર્મ વિચાર.

૫૫

સ્તુત્તો પણ ખહાર મુકવી જોઈએ તેનું કેમ ?

જ્ઞાનચંદ્ર—સચીત દ્રવ્ય ખહાર મુકવું એ શબ્દનો અર્થ એકાંત પક્ષે ગ્રહણ કરવાનો નથી, પણ તે ઉપરથી એમ સમજવાનું છે કે પોતાના ઉપભોગની પુષ્પાદિક સચીત વસ્તુઓ તેમજ અશનપાન વિગેરે અતુર્વિધ આહાર અંદર લઈ જવો નહીં, પણ ભગવંતની પૂજા કરવા નિમિત્તના પુષ્પ, ફળ, તથા નૈવેદ્ય વિગેરે અંદર લઈ જવામાં બાધક નથી.

વિનયચંદ્ર—તમે પાંચ અભીગમનમાંથી પહેલું તથા ખીજું તો કહ્યું પણ ખાકીના ત્રણ અભીગમન કહ્યા નથી તે ત્રણ અભીગમન શી રીતે સાચવવાના છે તે કહો ?

જ્ઞાનચંદ્ર—સચીત અચીત સંમંદી બે અભીગમન શિવાય ખાકીના ત્રણ અભીગમન એકસાડીઉત્તરાસન, એકાગ્ર ચિત્ત. અને અંજળીખદ્ધ પ્રણામ એ રંગમંડપમાં પ્રવેશ કરવાની સાથે અગાડી કહ્યા છે. વળી રાજ્યચિન્હ મૂકવા સંમંદી પણ પાંચ અભીગમન સાચવવાના શાસ્ત્રકારે કહેલા છે.

વિનયચંદ્ર—તે પાંચ અભીગમન શી રીતે ?

જ્ઞાનચંદ્ર—જો કોઈ રાજ્ય દર્શનાર્થે આવે તો તે પોતાના ખડ્ગ, છત્ર, ઊપાનહ, મુગટ અને ચાંમર એ પાંચ રાજ્યચિન્હ ખહાર મૂકીને સમવસરાણમાં અથવા જનમંદીરમાં પ્રવેશ કરે.

વિનયચંદ્ર—રંગમંડપમાં પ્રવેશ કરીને દર્શન કેવી રીતે કરવા અને પછી શું કરવું ?

જ્ઞાનચંદ્ર—મુખ્ય દર્શન કરતાં ભગવંતની સન્મુખજ દ્રષ્ટી રાખવી. ઉર્ધ્વ, અધો કે ત્રીજી દિશાએ અથવા પોતાની ખંને બાજુએ કે પાછળ દ્રષ્ટી કરવી નહીં. મનવચન કાયાથી એકાગ્ર થઈને દર્શન કરવા. દર્શન કરીને જરા પાછા હઠી ચૈત્યવંદન કરવાને રથાતકે જઈ બેસીને અક્ષતનો સ્વસ્તિક અથવા નંદાવર્ત કરી તેની ઊપર ફળ

વાની ભૂમિ ત્રણ વખત પ્રમાદવા સાથે ત્રણ ખમાસમાણ દઈ ત્રીજી નિસીહી કહીને આલંબન ત્રીક સાચવતાં શાસ્ત્રોક્ત વિધિ મુજબ ચૈત્યવંદન કરવું?

વિનયચંદ્ર—આલંબક ત્રીક કેવીરીતે સાચવવું ?

જ્ઞાનચંદ્ર—૧ વર્ણનું આલંબન, ૨ અર્થનું આલંબન, ૩ પ્રતિમાનું આલંબન તેને આલંબન ત્રીક કહ્યું છે. વર્ણનું આલંબન એટલે ચૈત્યવંદનના નમુશ્યુણું વિગેરે મૂંત્રા શુદ્ધ રીતે બોલવા; અર્થનું આલંબન એટલે કથીત સૂત્રોના અર્થનું હૃદયમાં ચિંતવન કરતા જવું; અને પ્રતિમાનું આલંબન એટલે દ્રષ્ટી આધી પાછી ન ફરવતાં ભગવંતની સન્મુખજ રાખીને ચૈત્યવંદન, સ્તાવન અને સ્તુતિ વિગેરે કહેવાં. ૨

વિનયચંદ્ર—ધર્મખંધુ ! તમે મારી ઉપર રનેહ બુદ્ધિથી જનદર્શનનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રોક્ત વિધિને અનુસરીને વર્ણવ્યું તેથી હું આપનો ધણો આભારી થયો છું અને આપના કહેવા પ્રમાણે વર્તવાને નિરંતર ઉદ્યમવંત થવાને ઇચ્છુ છું. જન પૂજા સંખંધી સ્વરૂપ જાણવાની મને ઘણી આકાંક્ષા છે તે કહેવાને કૃપા કરશો ?

જ્ઞાનચંદ્ર—મીયભાઈ ! મેં ફક્ત મારી અલ્પમતિથી જનદર્શનનું સ્વરૂપ કિંચિત્ વર્ણવેલું છે, કારણ કે પ્રવચનસારોદ્ધાર વિગેરે બીજા અનેક ગ્રંથોમાં તે ખાખત ઘણું વિસ્તારથી કથન કરેલું છે પણ

૧ ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ પ્રસિદ્ધ છે તેથી અત્રે લખી નથી.

૨ ચૈત્યવંદન કરનારમાંથી ઘણા અસાની ભાગ ફક્ત જવું તેવું શુદ્ધાશુદ્ધ મોઢે બોલી જવું અને છેવટ સ્તુતિ કહીને ખમાસમાણ દેવું તેને જ ચૈત્યવંદન કહ્યું ગણે છે, પરંતુ ચન્દ્રશુદ્ધિ, અર્થવિચારણા, એકાગ્રચિત્ત અને ભગવંતની સન્મુખ નિશ્ચળ દ્રષ્ટી ચિતાવ કરેલું 'ચૈત્યવંદન' પૂર્ણ ફળદાયક થવું નથી.

મનકિત.

૫૭

તેની રીતે યથાસ્થિત કહેવાને હું શક્તિમાન નથી. વળી પોતાના મિત્ર-
ને ધર્મ સંપંધી દરેક આપતમાં માહીતગાર કરવાની ફરજ છે તો તેમાં
આભાર માનવાનું કાંઈ કારણ નથી, તમે જનપૂજા સંપંધી સ્વરૂપ
જાણવાને ઉત્કંઠીત છો પરંતુ અત્યારે જનમંદીર મંગળીક થવાનો
અવસર મળ્યા છે માટે ફરીને કોઈ સમયે એકઠા થઈશું ત્યારે તે સંપંધી
મારી અલ્પમતિ પ્રમાણે કહીને તમારી મનોવાંચના સંપૂર્ણ કરીશ.

(આ પ્રમાણે ધર્મચર્યા કરીને ખંતે મિત્રો એક પીળતને જ-
નાયનમઃ કહી હર્ષભરે સ્વસ્થાનક પ્રત્યે ગમન કરતા હતા.)

—ૐૐૐ—

સમકિત.

(આરામનંદનની કથા)

સાંધાણ પાને ૪૨ થી.

જો કે એક વખત આ વાનરીએ દગો કર્યો હતો તો પાણુ
પુત્રની લાલચે પત્રશ્રીએ આ ઔપચી પીવાનો નિશ્ચય કર્યો. સંમાર-
માં મોહને લીધે પ્રાણીજી અરેખર દુઃખને પાણુ સુખ કરીને માની
લે છે. સગર્ભા સ્ત્રી ગર્ભ વેદનાથી સુઠું, બેસઠું, ખાઠું, પીઠું, જઠું, આ-
વઠું વિગેરે અનેક તરેહના કાર્યો સુખથી કરી શકતી નથી તો પાણુ
યુવાન સ્ત્રી પુત્રને માટે કેટલાએક ન કરવાના કૃત્યો કરતાં આવડે
ખાતી નથી. આ ઉપરથી સુજ પુરૂષોએ શું કાર્ય કરવાથી ખર્ચ સુખ
પ્રાપ્ત થશે તેનો સંપૂર્ણ રીતે વિચાર કરીને પછી તે સુખ મેળવવાનો
પ્રયત્ન કરવો.

ત્યાર પછી પૂર્વની પેઠે પત્રશ્રીએ તે ઔપચીનું જળ ત્રતુસ્ના-
નને દિવસે પીધું. આ વખતે વાનરીએ અરેખરી ઔપચી આપી હતી
તેથી પત્રશ્રીએ તેજ રાત્રે ગર્ભ ધારણ કર્યો, શુભ ડોહલાંએ કરી તે
ગર્ભ ઉત્તરેતર વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો, નવ માસ પૂર્ણ થયે શુભ
દિવસે પત્રશ્રીએ એક પુત્ર રત્નને જન્મ આપ્યો. આ આનંદચુકત

ખપ્પર તેના પતિ વિશાળબુદ્ધિને થતાંજ તેણે મોટા મહોત્સવને પ્રારંભ કર્યો અને સર્વ કુટુંબના માણસોના મન દિનકરના પ્રગટ થવાથી જેમ કમળનું વન પ્રકુલીત થાયછે તેમ પુત્ર જન્મની વધામાણના હર્ષથી પ્રકુલીત થયા. એ પુત્રનું નામ કુળકમાગત વિધિપર્યંક આરામનંદન એવું પાડયું.

નંદન વનમાં જેમ કદપવૃક્ષ વૃદ્ધિ પામેછે તેમ પંચ ધાવ્યે કરીને પ્રતી પાળીત આરામનંદન કુમાર દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિ પામતો અનુક્રમે આઠ વર્ષનો થયો એટલે વિદ્યાશાળામાં જઈ વિદ્યાભ્યાસ કરવાને યોગ્ય વયનો થયેલ ધારી તેને એક મહાવિદ્વાન આચાર્યની સમિપે સમસ્ત પ્રકારની વિદ્યા તથા કળાકૌશલ્યતા શીખવાને મુક્યો.

તીવ્ર બુદ્ધિ, સ્મરણ શક્તિ અને પૂર્વ કૃત પુન્યના પ્રભાવથી અદ્ય કાળમાં પુરૂષને શીખવાની સંપૂર્ણ પહેાંતેર કળા આરામનંદને સંપાદન કરી. જેણે પોતાની પ્રથમ અવસ્થા વિદ્યા સંપાન કરવે કરીને સફળ કરીછે અને કામદેવને ક્ષીડા કરવાના ફેલીવન જેવું નવ યૌવન જેને પ્રાપ્ત થયું છે એવા કુંવરને ઉચીત સમય જાણીને તેના પિતાએ રૂપમાં રતીનો, જ્ઞાનમાં સરસ્વતિનો અને શિષ્યલમાં સમસ્ત સતિઓનો ગર્વ ઉતારે એવી પદ્માવતી નામની રાજ્યકન્યાનું પાણી ગ્રહણ કરાવ્યું.

જેમ ધરણેંદ્ર પદ્માવતીની સાથે યથેચ્છ સુખ ભોગવવામાં કાળ નિર્ગમન કરેછે તેમ આરામનંદને પણ પદ્માવતીની સાથે પંચવિધ સુખ ભોગવવામાં ગમન કરતો કાળ જરા પણ જાણ્યો નહીં.

એકદા સૂર્યના તીવ્ર તાપથી લોકોને જેણે સંતાપ ઉત્પન્ન કર્યો છે એવી શ્રીભમ ત્રસ્તુના સમયમાં આરામનંદન પોતાની પ્રીયા પદ્માવતી સહીત જળ ક્ષીડા કરવાને સારૂ નર્મદા નદીને કીનારે આવતો હયો. જેમાં અનેક તરેહના જળચરો વિહાર કરી રહ્યા હતા, જેનું સ્ફટીક માણીની પ્રભા જેવું નિર્મળ જળ શ્રીભમ ત્રસ્તુના તીવ્ર તાપ-

સામક્રી,

૫૯

થી પીડિત થયેલા પંથી જનોનો મંતાપ દૂર કરેતું હતું એવી એ નર્મદા નદીમાં સ્ત્રી ભત્તાર આનંદ કરીને કીડા કરતા હતા એટલામાં દૂરથી લાલ કુસાએ કરીને ગુંથેલા એવો એક અતીથય રચ્ય કંચુક જળમવાડમાં તાણાતો આવતો પદ્માવતીની નજરે પડ્યો. એ કંચુક જોઈને તેનું મન તે લેવાભાળી લલચાયું અને તેથી તે પોતાના પ્રીય આરામનંદન પ્રત્યે કહેવા લાગી કે હે પ્રાણનાથ ! મને આ પાણીમાં તાણાઈ જતો કંચુક પહેરવાની ઇચ્છા થઈ છે માટે તે કોઈ પ્રાણ પ્રકારે આપ પૂર્ણ કરો. પરંપર મારું જીવિતનું એની સાથે છે તેથી હરેક તજવીજે આપ તે મને લાવી આપો.

નર્મદા નદીના અગાધ જળમાંથી આ કંચુક લાવવો ઘણુંજ મુશ્કેલ છે એ વિગેરે બાબતો કહીને આરામનંદને તેને ઘણી રીતે સમજાવી પરંતુ તેણીએ પોતાનો લીધેલો કદાચડ ઝેરડ્યા નહીં તેથી કરીને આરામનંદન એક માચ્છીની સાથે હોડીમાં બેસી તે કંચુકની પાછળ ચાલ્યો કહ્યું છે,

વાલ્લાનામવલ્લાનાંચ, નૃપાણાંચવિશેષતઃ;

તથાપાપમચ્છાનાં, દુર્નિવાર્ય કદાચહઃ ॥૧॥

અર્થ—બાળકોનો, અખળાઓનો અને પાપને વિષે આશક્ત-જનોનો કદાચડ (હડ) દુર્નિવાર્ય અર્થાત્ નવારી શકાય તેવો હોયછે (તેઓ પોતાનો હડ કદી પણ છોડતા નથી.)

આ પ્રમાણે સ્ત્રી હડથી કંચુક લેવાની આશાએ પદ્માવતીને ત્યાંજ મૂકી તે આરામનંદન નર્મદા નદીના વહેતા તરંગોમાં તણાતા કંચુકની પાછળ આજો દિવસ ચાલ્યો પણ કંચુક પ્રાપ્ત થયો નહીં. રાત્રી પડવા આવી, ગૃહનાથ (સૂર્ય) અદૃશ્ય થયા અને અંધકાર પ્રસરવા લાગ્યો એવા સમયે જેમ કોઈ મનુષ્ય શ્રમીત થવાથી જળમાં વિશ્રામ લેવાને આંચકો ખાય તેમ આ કંચુકી જે વેગથી તણાતો

બીજાનાં મેં પ્રકાશ.

જતો હતો તે એકદમ અટક્યો. આ જોઈ આરામનંદન અત્યંત ખુશી થયો અને જેવો તે લેવાને પોતાનો હાથ લાંબો કર્યો તેવોજ તે કંચુક જેણે પોતાના મસ્તક ઉપર ધારણ કર્યો છે દેવાંગના સરખું જેનું રૂપ છે અને હાર તથા કુંડલાદિ અલંકારોથી જેના શરીરની શોભા ખરેખરી અલૌકિક થઈ રહી છે એવી એક સ્ત્રીને કીનાર તરફ જતી જોઈને પોતાનો હાથ પાછો ખેંચી લીધો અને આ દીવ્યરૂપા સ્ત્રી ક્યાં જાય છે તે જોવાને નોકા કીનારા તરફ લેવાને તે હોડીવાળાને હુકમ કર્યો. હોડીવાળાએ પણ સત્વર તે સ્ત્રીની પાછળ હોડી કીનારે લીધી.

જેવી તે સ્ત્રી જળમાંથી બહાર નીકળી કીનારા ઉપર ચાલી તેવોજ આરામનંદન પણ નદીના તટ ઉપર ઉતરીને જરા પણ આળસ કર્યા શિવાય તે સ્ત્રીની પાછળ ચાલ્યો.

આપૂર્ણ.

સત્વ.

(અગ્નિ પુત્ર ચરિત્ર)

સાંધાણ પાને ૪૩ થી.

“હે રાજન્ ! દેવનું વચન કદી અન્યથા થતું નથી. એ ગમાર આપની જેવા પૃથ્વીપતિને શી રીતે હણશે એવો જો આપના મનમાં ગર્વ રહેતો હોય તો તમે તેને આ સ્થળેથી ઘણું દૂર વનને વિષે મુકવાનો હુકમ કરો જ્યાંથી તે આવી શકે નહીં” મંત્રીનું આ પ્રકારનું સંભાષણ પ્રમાણ કરી તેમ કરવાનો હુકમ આપી રાજાએ પૂર મધ્યે ગમન કર્યું અને મંત્રીએ પોતાના શેવકોને આદેશ કરીને ત્યાંથી ઘણું દૂર એક અઘોર અટવીમાં અગ્નિપુત્રને ઉપડાવીને મૂકાવ્યો.

અગ્નિપુત્ર પણ ઘાતું સાહસ ધારણ કરીને એક દિશા તરફ ચાલવા લાગ્યો અને વનની અંદરથી ફળકુલાદિ જે મળી આવે તેનો આહાર કરી ફરતાં ફરતાં ઘણું દીવસ તે અઘોર અટવીનો પા-

સત્ય.

૧૨

પામ્યો એટલે એક નગર તેની દ્રષ્ટીએ પડ્યું.

ઘણા પરિશ્રમ લાગેલો છે શુધ્ધ અને તૃપ્તિ પીડિત થયેલો છે એવી અવસ્થામાં તે કષ્ટને સહન કરતો કરતો આગળ ચાલ્યો એટલે એક યક્ષનો પ્રસાદ દીધો. તે યક્ષ-પ્રસાદની દક્ષિણ દિશા તરફ એક ઊંડી ખાડ હતી તેની અંદર ભરપૂર અગ્નિજ્વાળા સળગી રહેલી હતી અને તે ખાડની ચારે દિશાએ ચાર પુર્યો ઉભેલા હતા એવું દેખીને અન્નપુત્ર તેમની સમીપે ગયો અને તેઓને પૂછવા લાગ્યો કે હે પુર્યો ! તમે કોણ છો, અહિંઆ કેમ ઉભા છો, કશોટો વાળીને શું કરવા તૈયાર થયા છો, આ ખાડમાં શું છે, તમે તેની દરતા કેમ ફરા ખાઓછો અને શી ચિંતાએ કરીને તમારું મન દગ્ધ થયેલું છે તે કહે.

એક નાની ઉમ્મરના બાળકે આવા લાગતા પ્રશ્ન કરેલા સાંભળી તે ચારે પુર્યો કહેવા લાગ્યા કે હે વત્સ ! તું બાળક છે, તારા આગળ અમારું દુષ્પ વર્ણવવાથી શું ફાયદો છે. કહુંછે કે—

જો નહુ દુઃખં પત્તો, જો નહુ દુઃખસ્મ નિગ્ગહ સમથો;
જો નહુ દુઃખીં દુઃખીં, કહ નમ્મ કહિન્નં દુઃખં ॥૧॥

અર્થ—જે દુઃખ પામેલો નથી અને જે દુઃખનાં નિગ્રહ (નાશ) કરવાને સમર્થ નથી તથા જે દુઃખ સાંભળીને દુઃખી થાય તેમ નથી તો તેને દુઃખ કહેવું કરીને શું ! અર્થાત કાંઈ નહીં.

દુઃખે કરીને જેની મુખ મુદ્રા કરમાઈ ગયેલી છે એવા ચારે પંથીઓના આવા વચનો સાંભળીને અન્નપુત્ર બોલ્યો કે તમે પ્રથમ તો મને બાલ્યાવસ્થાનો ગાળી તમારું દુઃખ કહેવા ઇચ્છતા નથી પરંતુ જુઓ કે એક નાનો સૂર્ય અંધકારના મોટા સમુદ્રને એક ક્ષણ વારમાં હાળી નાંખે છે તેમજ નાનું સિંહનું બાળક ઘેતુઓના મોટા સમુદ્રનો નાશ કરે છે તો નાના ગાળીને ન કહેવું એ કાંઈ ચોખ્ખા વિચારણા કહેવાય નહીં. વળી

૧૫

શ્રીનંદનમ પ્રકાશ.

અહયં દુઃખં પત્તો. અહયં દુઃખસ્સ નિગ્ગહ સમથો
અહયં દુહિં દુહિં, મહ તેણ કહિંજ્જે દુઃખં. ॥૧

હું દુઃખ પામેલો છું, તમારું દુઃખ દૂર કરવાને હું સમર્થ
તેમજ હું તમારે દુઃખે દુખીઓ થાઉં તેમ છું માટે તમારે મને
દુઃખ કહેવું જોઈએ.

આવા હિંમત ભરેલા વચનો સાંભળી તે ચાર પુરૂષમાંથી
એક જણ કહેવા લાગ્યો કે અમે ચાર બાંધવ છીએ, ચંપાનગરીને
વિષે રહીએ છીએ, અમારા માહેના લઘુ બાંધવને એક પુત્ર છે અને
તે અમને ચારેને અતી વક્ષ્ણ છે, અમારા દુર્ભાગ્યના ઉદયથી તે પુ-
ત્રને હામણાં કોઈ અસાધ્ય વ્યાધિ ઉત્પન્ન થયાં છે જેથી તેને નિદ્રા
આવતી નથી ક્ષુધા લાગતી નથી અને અહોનિશ દુઃખદાયક કર-
ણા સ્વરે રૂદન કર્યા કરે છે. અનેક જાતિના ઔષધો પચાર કરતાં તે
વ્યાધિ નાશ પામ્યો નહીં એટલુંજ નહીં પરંતુ મેઢ પાણી થયો નહીં
એવામાં કોઈ એક પરદેશી પુરૂષે આવીને તે વ્યાધિ જોગણ્યો અને
તે મટાઠવા માટે અમારી પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો કે જો અગ્નિ વૃક્ષનું
ફળ આવેતો આ વ્યાધિ નાશ પામે. અમે અગ્નિ વૃક્ષ ક્યાં છે અને તે-
નું ફળ શી રીતે મળે એમ પૂછતાં તેણે સંપૂર્ણ નિશાની સાથે આ
વૃક્ષના દેવળ પાસે ખાડમાં અગ્નિ વૃક્ષ છે એમ જણાવ્યું તેથી અમે
અમારા નગર પ્રત્યેથી આ રથજે આવવા પ્રયાણ કર્યું. ફેટલાએક
દિવસો વ્યતિક્રમ્યા એટલે અમે અહિં આ આવી પહોંચ્યા અને જોયું
તો આ ખાડને વિષે નિરંતર જ્ઞાનવ્યમાન અગ્નિ પ્રજ્વળીત થયેલી
હીલી તેની અંદર એક ફળ કરીને સંયુક્ત વૃક્ષ દેખાય છે પરંતુ આવી
જ્ઞાનવ્યમાન અગ્નિમાં પ્રવેશ કરીને તે ફળ ચઢાવું કરવાની અમા-
રામાંથી કોઈની હિંમત ચાલતી નથી, તેમ ઘણા કપે કરીને ઘર-
ખાર સૂકી ઘણા દિવસથી અત્રે આવ્યા છતાં ખાડી હાથે એટલે ફ-

શત્રુજય.

૧૩

લીલા શિવાય ઘર તરફ પાછા જવાને અમારું મન પણ કબુલ કરતું નથી તેથી અમે રાત્ર દિવસ અત્રે બેસી રહ્યા છીએ અને જોયા કરીએ છીએ. વંશ વૃદ્ધિ કરનાર પુત્રની વ્યાધિ અમોને નિરંતર વ્યથા કર્યા કરેછે.

આ પ્રમાણેના તે પુરૂષના વચન સાંભળીને અજાપુત્ર પોતાના ચિત્તમાં વિચારવા લાગ્યા કે કાર્ય મહા વિષમ છે પણ હિંમત રાખીને કરવું તેજ ઘટીત છે. આ શરીર માંતે તો અસ્થિરજ છે એક દિવસ તેનો નાશ તો થવાનોજ છે માટે તેની યોજના પરોપકારના કાર્યમાંજ કરવી તે સાહસીક જનોનું કાર્ય છે. આ પ્રમાણે વિચારી પોતાના હૃદયમાં દૃઢ નિશ્ચય કરી તે પરદેશીઓ પ્રત્યે “તમારું દુઃખ હું દુર કરીશ તમે ચિંતા પડી મૂકી સ્વસ્થ થાઓ” એમ કહી એકદમ તે અગ્નિને વિષે તેણે ઝંપાપાત્ કર્યો.

અપાર્ણ.

શત્રુજય.

સાંધ્યા પાને ૪૮ થી.

ભાવનગરની દુકાનનો ચાર્જ લેવા સંતોષથી મળવાની આશા હતી તેવા સંતોષથી પાળીતાણાની પેદીનો ચાર્જ નથુની ગેરહાજરીમાં પણ મળવાની આશા નહોતી, કારણ કે ત્યાંની દુકાનના નોકરોના મોટા ભાગને નથુએ જૂઠાં જૂઠાં કામની સ્વતંત્ર સોંપણ કરીને તેઓના કામમાં ખગાડ થતો માંબજવો નહીં, અને તેઓને એવા માતખર કરી મુકેલા કે એક વખત એક પ્રમાણમાં માટેખના હુકમને પાલન કરતાં તેના હુકમને અમલમાં લાવે.

જ્યારે તેની ગેરહાજરીમાં પણ અડચણ જેવું હતું તો તે દા-જર થાય ત્યારે અડચણ પડે તેમાં શું આશ્ચર્ય ! પાલીતાણાની પેદીનો ચાર્જ લેવા આવનારના હોલમાં જ્યારે નથુને પોતાની સાથે

ત્રણ ગાડીમાં બેસીને ગયા. તેમ આવીને એક વાણીને
લવામાં પૂરતી મદદ શિવાય કાપવું મુશ્કેલ છે.

લાવનગર તરફની મદદ મળવાની આશા વધારે બાવાને લીધે
તેમણે અગ્નિરથમાંથી એક ચીડી લાખીને લાવનગર ખાતર આપ્યું
કે “શુરાતનવાળા ખાદ્યાર પડે અને ધોડ્યે અવસર બાગી મદદ આ
પે” આવા ટુંકા વાક્યને ઘણી દિવસો પંક્તિનું બાગીને લાવનગર
ગુરૂરથોએ અનુકૂળતા મુદત્તમ ધોડ્યે મદદ આપી.

નાથ અને મગનલાલ વિગેરે એક સાથે મોનગર રહેશને ઉતારી
કારખાના તરફથી આવેલી ગાડીમાં બેસીને મગનલાલની અગા
પાળીતાણામાં જઈ પહોંચવાની ખટખટમાં ન કાપવાથી એટલે
ગાડીમાં મગનલાલ વિગેરેના બેસવાથી પોતે ધોડેરવાર થઈને તેઓને
અગાઉ પાળીતાણાની અંદર લાખલ થયા.

પાળીતાણે આત્રાર્થે જનાર સર્વ આત્રાકુને અમરાણમાંજ રહેશે કે
તે શહેરના દરવાજા રાત્રે ઘણા વહેલા ખંધ થાયછે અને ગાવારે મોડા
ઉઘડેછે અને તેથી ખાદ્યારની તેમજ ગામની, ધર્મશાળામાં ઉતરેલા
આત્રાકુને ઘણી અડચણ પડેછે. મગનલાલ જ્યારે શહેરના દરવાજા
પાસે જઈ પહોંચ્યા ત્યારે નથબાઈ અંદર લાખલ થઈ ચૂકેલા અને
દરવાજા ખંધ થઈ ગયેલા આલમ પડ્યા. દરવાજાને ઘણી રીતે ચમ
ખપતાં તેણે ઉઘાડવાને શોખી ના કરી.

અપાળી.

લવાજમ તાકીદે મોકલાવશો.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ થા. છવણ ચતુરે
૧-૩ થા. બધાબાઈ નેણશી
૧-૩ થા. ભાગીલાલ સાંકળચંદ
૧-૩ થા. દલીચંદ બાઈચંદ
૧-૩ થા. વનમાળી ઝીણાબાઈ
૧-૩ થા. જોત જાનોદ્યોતક સભા
૧-૦ થા. કેશવજી હરેરાબાઈ
૧-૩ થા. દેવશીબાઈ મુળજી
૧-૩ થા. રામચંદ જુલચંદ

૧-૩ થા. રતનશી પરશોતમ
૧-૩ થા. હેમચંદ મોતીચંદ
૧-૩ થા. સાકરેચંદ ઇંદરજી
૧-૩ થા. માનચંદ રૂપચંદ
૧-૩ થા. બાપુલાલ હરજીવન
૧-૩ થા. સુરચંદ સવાઈ
૧-૩ થા. ચતુર્ભુજ કલ્યાણજી
૧-૦ થા. ધારશી ચીરચંદ
૧-૩ રા. રા. મંગળજીબાઈ ઇશ્વર

જબાઈ

૧-૩ થા. રંગજી રતનશી
૧-૩ થા. બગડીઆ મોના મલુકચંદ
૧-૩ થા. ઝોટા. કકલ વલ્લેચંદ
૧-૩ થા. વોરા. કાળીદાસ દુલચંદ
૧-૩ થા. વાલજી માવજી
૧-૩ થા. વકીલ. મગનલાલ સાકરચંદ
૧-૦ થા. ઘેરાજી ડાયા
૧-૦ થા. વાગડીઆ મુલાવચંદ અમરજી
૦-૪ થા. મગનલાલ અમીચંદ
૧-૩ થા. નાથાબાઈ જીચંદ
૧-૩ થા. ગાંધીલાલ આણંદજી
૧-૧ થા. પરશોતમરામ ચુંબલા
૧-૩ થા. બાણગાળી હીરાચંદ ઝગડેરાજી
૧-૩ થા. હરજીવન કીસનદાસ

૦-૪ થા. ષેઠાબાઈ પદમશી
૧-૩ થા. વોરા. નેમચંદ ડામરશી
૧-૩ થા. વોરા. ભવાન જગન
૧-૩ થા. જોટાલાલ ત્રીકમદાસ
૧-૩ થા. ઝોટા. દયાચંદ મલુકચંદ
૧-૩ થા. પરશોતમ ચાંપશી
૧-૦ થા. ગોધવજી જીજી
૧-૩ થા. રતનજી જીવરાજ.
૧-૦ થા. મારતર વીંહલદાસ બીજાબાઈ
૧-૦ થા. બાણા કીકા
૧-૩ થા. મુલાવચંદ દેવાબાઈ
૧-૩ થા. મગનલાલ સાકરશી
૧-૪ થા. દીપચંદ ચાંપશી
૧-૩ થા. લાલ અમરચંદ

વિજ્ઞાપના.

આ ચોપાનીયું ગ્રાહતા વર્ષના કૈવલ્યસાગી ૨૨ હોદ્દા મહોત્સાની પૂર્ણિમાએ બહાર પડવા માંડ્યું છે તેનું લવાજમ છ મહોત્સાની અંદર આપનાર પાસેથી રૂ૨-૦-૦ તથા પછી રૂ૨ ૮ બહાર બાહ્ય વાળાને પોસ્ટેજવા રૂ૦-૩-૦ તથા રૂ૦૬ નકલના બે આના.

આ ચોપાનીયા સંગ્રહી કાગકાળને અંતે બાપનાગર ૨૨ બારી રાજ્ય મહેતની સમે સી જે. ધ. પ્ર. સમાની અધ્યક્ષતામાં સભાના મંત્રી અમરગંદ મેલાભાઈને લખવું.

નોટપેડ કાગળા લેવામાં આવશે નહીં.

તેની.

લવાજમ મોકલનારાઓને સગવડ.

નીચે જણાવેલ ગૃહસ્થોને લવાજમ ભરતાથી અમોને પહોંચશે.

શ્રી મુંબઈ. શેઠ કુશીરગંદ પ્રેમચંદ શાધિંદ.
અમરાસી સભાના ઓગરસી પ્રેસીડેન્ટ.

શ્રી અમદાવાદ શા. જ્યોતિર્માર્ગ સાંકળગંદ, શ્રી જે. નર્મમ પ્રવર્તક સભાના સેવો. ડ. દેવગામે પાંડે.

શ્રી લીંબડી. પરી. નાનચંદ જેલેવ.

શ્રી વડોદરા. જી.વી. ગાંધીજીના સંગ્રહમાં અમરાસી સભાના સંગ્રહમાં. પાંડે પાંડે.

શ્રી ધોળેરા. ગાંધી દેવગંદ નાંખડી.

અનુ.

અંક ઓળખમાં પ્રતિનિધિઓની નીચલુપ સંકલન રજીસ્ટ્રારમાં થોડા છપાણી છે તે સંકલન રજીસ્ટ્રારમાં મોકલવી.

અંક ઓળખમાં શા. નીચલું લવાજમની રૂ૨-૦-૦ પાંડે અમરાસી છે તે રૂ૨-૨-૦ ની મોકલવી.

આપના પદ પત્રોની.